

Eksperiment. Skulde det vise sig, at det ærede Medlem faar Ret i, at man ogsaa under den Ordning, der er skabt ved Loven om Rettens Pleje, maa have lige saa meget Politi som under det rene Anklageprincip, vil man jo altid kunne gaa til den af en saadan Erfaring nødvendiggjorte Forøgelse af Politiet. At man saa maaske hellere burde gaa til fuld Gennemførelse af Anklageprincippet, der vel atter maatte medføre den fuldstændige Adskillelse af Retspleje og Forvaltning, som Grundloven tilsiger, er noget andet og er en Konsekvens, som aldrig kunde afskrække mig. Men jeg tvivler da heller ikke om, at kommer man ved Hjælp af Erfaringen til den Erkendelse, at det, der her foreslaas, er for lidt, at man har troet at kunne spare for meget paa Grund af, at Anklageprincippet ikke fuldt gennemføres, vil Befolkningen, vil Lovgivningsmagten være villig til at gaa til den nødvendige Forøgelse.

Dette med Hensyn til det Moment, som det ærede Medlem særlig fremdrog, Hensynet til Retssikkerheden, specielt overfor Forbrydernes Opdagelse. Ved Siden deraf vil jeg ogsaa villig erkende, at det atter er et Skøn, atter kan være Tvivl underkastet, hvor stor Politistyrke der kan behøves af Hensyn til Ordenens Opretholdelse i Landet. Der have vi ganske vist mere at bygge paa fra Fortiden, men ogsaa der kunne Forholdene forandre sig. Begivenheder som dem, vi saa sidste Efteraar — jeg tænker paa Bulotti og hans Bande —, have vi dog ikke for set her i Landet, og at en saa efterstræbt Forbryder som Gravrøveren Wernickewitz kunde vandre Jylland igennem fra Frederikshavn til Syd for Ribe uden at blive opdaget, kan hende Tanken paa, om der ikke ogsaa af den Grund burde ske en Forøgelse af Politistyrken. Men atter dér er det min Tro, at er virkelig en saadan Forøgelse nødvendig — viser den sig efter Erfaringens Vidnesbyrd, naar dette Lovforslag er gennemført, at være nødvendig —, ville vi ogsaa kunne opnaa det. Det kan ske uden Lovforandring, thi det, der her er Tale om, er jo kun det Minimum, som det fra Statens Side kan kræves, at Kommunerne skulle tilvejebringe; viser det sig, at det er for lavt, ligger det ifølge § 1 i Kommunens og Regeringens Haand at forøge Antallet, og jeg har saa megen Tillid til de kommunale Raad, at jeg tror, de ville bøje sig i saa Henseende for den Lære, som Erfaringen og Udviklingen frembyde. Og jeg vil ærlig sige, at jeg har saa meget

mere Tillid til de kommunale Raad, som vi jo nu have faaet en ny Valglov for Valgene til dem. Det kan være, at hvis man hidtil fra de kommunale Raads Side har været for kneben ved Ansættelse af det fornødne Politi, saa skyldes det i nogen Grad — i nogen Grad — den Omstændighed, at de kommunale Raad kun have bestaaet af Mænd, ikke af Kvinder. Der gives Forbrydelser — og de ere i vort Land desværre talrige —, som true alle Kvinder, men ingen Mænd. Det kan være, at der ikke har været taget tilstrækkeligt Hensyn til disse Forbrydelser i de kommunale Raad hidtil, men saa stoler jeg paa, at der vil blive mere Forstaaelse derfor i Fremtiden. Selvfølgelig er det rigtigt, at der aldrig kan være Tale om at forøge Politistyrken i en saadan Grad, at der kan gaa en Politibetjent og passe paa hvert vejfarende Menneske. Nej, men den omstrejfende, vagabonderende Del af Befolkningen, som mange af Forbrydelserne, ikke mindst de Forbrydelser, jeg her sigter til, skyldes, vil sikkert kunne i ikke ringe Grad formindskes i Forhold til, som Politistyrken forøges, og borttrykkes Kilden til Forbrydelserne, blive Forbrydelserne ogsaa færre. Der kan derfor nok, mener jeg, være Tale om at opnaa større Betyggelse for denne Del af vort Lands Befolkning, for Kvinderne, uden at man just derfor kræver en Politibetjent til at ledsage hver af dem. — Skulde jeg imidlertid tage fejl i min gode Tro til de kommunale Raad, særlig som de nu kunne forventes sammensatte, saa maa man ty til Lovgivningsmagten, men da tvivler jeg ikke om, at denne ogsaa vil være at faa i Tale, naar man har Erfaringer at støtte sig til med Hensyn til Nødvendigheden af Forøgelsen af det Minimum, som nu foreslaas fastsat i § 1.

De Lønninger, der foreslaas i Lovforslagets § 5, bero ganske vist ogsaa til Dels paa et Skøn; uden Forbilleder ere de ikke affattede, men et Skøn er der jo altid Plads for. Jeg mener, at ligesom de ere en betydelig Forbedring i Forhold til det bestaaende — hvorfor det ogsaa er dem, der medføre den største Forøgelse i Polititudgifterne —, saaledes ere de ogsaa i og for sig anstændige og tilstrækkelige. Jeg vil særlig betone, at de Opdagelsesbetjente, som omtales i andet Afsnit, ifølge Bestemmelsen i § 14 skulle lønnes som Overbetjente efter Reglerne i § 5, selv om de ikke have faaet særlig Udmærkelse som saadanne. Naar det i Bemærkningerne i Slutningen udtrykkelig forbeholdes Justitsministeren at tillægge nogle af disse Op-